

■ Slovo redakce

Vážení čtenáři,

druhé řádné číslo našeho školního časopisu – celkově i s nultým číslem třetí – je pro nás milým překvapením, že se totiž zatím daří naplňovat myšlenku i obsah časopisu v podobě, v jaké jsme ho chtěli uvést v život. Ochota žáků dodat nějaké příspěvky ze života školy nebo v podobě zajímavých tipů a zpráv z vnějšího světa přetrvává. Připojují se také učitelé.

Určitě chceme i v dalším školním roce ve vydávání časopisu pokračovat. Jsme si zároveň vědomi, že stále je co zlepšovat, že v našem občasníku možná některé typy zpráv chybějí. Budeme rádi, pokud nám dáte vědět, že něco v obsahu časopisu postrádáte. Může to být námět pro stálý okruh redaktorů z řad žáků, ale můžete také sami přispět s nějakou zprávou.

Přejeme všem krásné léto!

— redakce

■ Vykřičník — !

Výročí smrti M. R. Štefánika

Před sto lety, 4. května 1919, zahynul v troskách havarovaného italského dvojplátníku voják a československý ministr války Milan Rastislav Štefánik. Tragédie se stala, když se vracel z Itálie do své vlasti spolu se třemi dalšími členy posádky. Příčina zřícení letadla dosud není zcela jasná.

Sobotní vzpomínková pietní akce u mohyly na vrchu Bradlo u obce Prieipasné na Slovensku, kde byly uloženy tělesné ostatky M. R. Štefánika, začala dopoledne přeletem letadel zemí, ve kterých Štefánik působil, tedy Slovenska, Česka, Itálie a Francie. Na programu byly mimo jiné proslovy vrcholných slovenských politiků: prezidenta Slovenska Andreje Kisky a slovenského ministra obrany Petera Gajdoše, a také byly položeny věnce a na počest jmenovaného vypáleny dělostřelecké salvy.



Asi nikdo z nás nejel na Slovensko na tam pořádanou pietní akci. Jelikož však naše škola nese Štefánikovo jméno, bylo by dobré si alespoň připomenout památku tohoto muže, který se nejen význačně zasloužil o vznik, ale i o vývoj samostatného státu Čechů a Slováků.

— Lucie Melicharová (8. A)

■ Školní akce

4. ročník olympijského běhu

Ve středu 19. června se uskuteční již čtvrtý ročník **olympijského běhu**. Jedná se o vůbec největší běžec-kou akci v České republice. V rámci školních běhů se na trasu vydá zhruba šedesát tisíc dětí. Tímto závodem si připomínáme Mezi-se slaví u příležitosti založení výboru.

K naší velké radosti se rok od závodníků z naší školy. V le-dlouhou 2,5 km rozeběhne už celá stovka. Někteří chtějí vyhrát, jiní se snaží překonat pouze sami sebe, ale jeden motiv je pro všechny společný: udělat něco pro své tělo.



roku zvyšuje počet startujících tošním roce se nás na trasu

Všichni přihlášení závodníci se sejdou **ve středu 19. června v 9 hodin na školním hřišti**. Těšíme se na vás!

— Lucie Pecinová (uč.)

■ Filmové a knižní tipy

Musím se přiznat, že od filmu *Avengers: Endgame* jsem čekala podstatně více, a ani teď na něj nemám



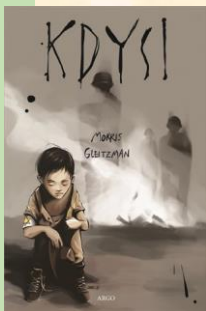
zcela ucelený názor. První dvě hodiny se hodně vrací do minulosti a tak nějak se vysvětluje děj Infinity War. Co se ale tvůrcům musí nechat, je to, jak spousta scén a dějové linky jednotlivých postav překvapí. Pokud jste viděli Avengers Infinity War, je tento film přesně pro Vás. Neznalým MARVELU tento film

ale nedoporučuji. Konec je rozhodně nečekaný a já sama jsem uronila nejednu slzu. Nevím, zda MARVEL plánuje další Avengers. Pokud ale ne, myslím, že toto je jejich důstojné zakončení. Pokud vám mohu něco doporučit, na závěrečnou scénu nečekejte, žádná tam není.

— Tereza Lankašová (8. D)

Knihka *Kdysi* je o klukovi jménem Felix, který je synem židovských knihkopců v Polsku roku 1942. Rodiče ho dali do katolického sirotčince daleko do hor, aby jej uchránili před nacisty.

Poté co přijedou nacisté i do toho sirotčince za účelem pálení knih, rozhodne se Felix utéct, aby zachránil své rodiče a taky knihy v jejich obchodě. Při tom, jak postupuje blíž a blíž k městu, zjišťuje pravou tvář tehdejší doby. Když Felix dorazil do obchodu svých rodičů, nikde je nenašel, ale viděl v dáli spoustu lidí, kteří se vlekli v houfu z města. Felix po cestě k té vřavě lidí potkal holku jménem Zelda, které umřeli oba rodiče. Když Felix a Zelda dorazili do cíle s těmi lidmi, zjistí teprve Felix, že se přesunuli do ghetta. Při transportu do vyhlazovacího tábora rozrazili dveře vagonu a vyskočili ven. A tím kniha skončila, ale existují i pokračování. Kniha bych spíš doporučil lidem zajímajícím se o válečnou tematiku.



— Mikuláš Krტიčka (7. D)

■ Otazník — ?

Rozhovor s devátáky

Jako **prvního devátáka** jsme si vybrali našeho opravdu, ale opravdu dobrého kamaráda, který chce zůstat anonymní. Ze školy by nejraději neodešel a na učitele má názor 50/50. Někteří super a někteří zase nic moc. Na otázku „Co kolektiv?“ jsme od tohoto člověka dostali moc hezkou odpo-

věď (nečekali jsem to): „Myslím si, že jako třída jsme byli super po celých devět let. I když se v naší třídě vystřídalo dost lidí, vždy jsi u nás našel místo.“ Na střední školu se netěší a oblíbený předmět mu byl hnedka jasný: „Tělocvik.“ Na dotaz, co mu bude chybět a co ne, odpověděl: „Začnu tím negativním: Opravdu mi nebudou chybět připomínky naší třídní učitelky, ba naopak mi budou chybět spolužáci. Někteří víc, někteří míň, ale všichni alespoň trochu.“

Další deváták je nadějný hokejový brankář pro naši republiku. Není to nikdo jiný než **Jakub Tichý** (Koudy) z 9. C. Na škole to bylo podle něj nádherné, ale tvrdí, že měli super kolektiv, a tak to hrozně uteklo. Na otázku, co si myslí o učitelích na naší škole, odpověděl hezky: „Jak kteří, někteří mě posunuli dál.“ Na střední školu se těší, protože má rád nové výzvy. Jeho nejoblíbenějším předmětem je přírodopis, který vyučovala paní učitelka Dostálová. Na střední škole mu bude scházet třídní parta a někteří učitelé. Naopak mu chybět fyzika a chemie.



Další zajímavou osobou našich devátých tříd je **Jakub Kodym** z 9. B. Za těch pár let, co tu studoval, si to tady velice oblíbil a bude mu to moc chybět. Jakub má v oblibě většinu učitelů a bylo mu ctí být jimi učen. Moc se netěší na střední školu. Nejspíše kvůli lidem, co tu poznal, protože tvrdí, že školní i třídní kolektiv byl (až na pár výjimek) skvělý. Nejraději ze všech předmětů má tělocvik a angličtinu. Nejvíce mu budou chybět jeho kamarádi (hlavně Kevin, Háro, Bičan, Tádís), naopak nejméně mu bude chybět chemie.

Pavlině Duškové z 9. A se ve škole líbilo, ale chybět jí to nebude, možná kvůli tomu, že si prý neoblíbila žádného učitele. Nemyslí si, že by jejich třídní kolektiv byl dobrý, spíše naopak (raději necitujeme doslovně), nejspíš proto se tak těší na střední školu. Její nejoblíbenější předmět je tělocvik a nejmíjí jí budou chybět špagety z jídelny, ale jinak nic jiného.

Mezi devátáky by neměla chybět nějaká ta něžná polovička z naší 9. B. My jsme si vybrali krásnou **Aničku Urbancovou**. Ta se zatím ze všech odpovídajících rozmluvila nejvíce. Dost možná o tom vypovídá to, že v prvním pololetí měla samé jedničky. Ale teďka už k rozhovoru. Aničce se na škole hrozně líbilo, pár špatných věcí tady bylo, ale bylo

jich málo. Učitelé jako takoví byli dobří, některé měla radši a některé zase méně, ale podle Aničky je to pro každého individuální. Názor na kolektiv s Aničkou sdílíme: „Kolektiv naší třídy? Byla doba, kdy jsme byli dobrý kolektiv. Někdy jsme se pohádali, ale teď na konci deváté třídy si myslím, že všichni držíme při sobě a snažíme si ten poslední měsíc užít naplno.“ Na střední školu se těší moc! Úplně nejoblíbenější předmět nemá. Předměty dělí na ty, které ji baví víc, a ty, které ji baví méně. Mezi ty, které ji baví víc, zařazuje anglický jazyk, dějepis a češtinu. Až odejde na střední školu, tak jí bude chybět naše třída a někteří učitelé. „A co mi chybět nebude?“ přemýšlela Anička: „Tak to je poměrně těžká otázka, asi jenom plavání.“



Další osoba (z 9. C) se stydí být tak slavná, aby byla ve školním časopise (XD), a tak jsme vyslyšeli její přání zůstat anonymní (v tomto rozhovoru budeme o oné osobě mluvit v ženském rodě, protože OSOBA se skloňuje podle vzoru ŽENA). Na této škole měla spoustu zážitků, díky čemuž to tu má tak ráda a bude dlouho vzpomínat. A na učitele bude určitě vzpomínat spíše v dobrém, protože podle ní jsou všichni něčím výjimeční, a každého má ráda. Ohledně třídního kolektivu si myslí, že byl jaksi „náladový“, ale většinou dobrý. Velice se těší na střední školu, protože ráda poznává nové lidi, začleňuje se do kolektivu a může začít od začátku. Její nejoblíbenější předměty jsou výtvarka, hudebka, tělocvik a zeměpis, ale nejvíce jí bude chybět paní učitelka Šitinová – jejich třídní. Také jí budou chybět její spolužáci.

— Matyáš Havránek a Kevin Pražák (9. B)

■ Chystáme ...se na prázdniny

Desatero bezpečnostních pravidel pro léto

Prázdniny jsou v podstatě za dveřmi, a je tedy namístě udělit pár dobrých rad, jak se chovat co nejbezpečněji a zbytečně neriskovat své zdraví, nebo dokonce život.

1. Neskákejte do vody, když nevíte, jak je hluboká. (Můžete narazit a ochrtnout.)

2. Nepřeceňujte své síly, neplavte ve vodě moc daleko od břehu a dbejte pokynů plavčíka.

3. Když jdete nebo jedete za snížené viditelnosti po silnici, používejte reflexní prvky. (Užití reflexních prvků je mimo obec za snížené viditelnosti v neosvětlených místech pro chodce povinné.)

4. Plánujte výlety dle schopnosti nejslabšího člena skupiny.

5. Na výletě mějte s sebou dostatečné oblečení občerstvení a pití.

6. V terénu používejte mapu nebo GPS navigaci a držte se turistického značení.

7. Mějte s sebou v mobilním telefonu aplikaci *Záchranka* nebo *Horská služba*. Užitečná můžou být i čísla na záchranku, policii a hasiče.

8. Oheň zakládejte jen na povolených místech a pod dohledem dospělé osoby.

9. Stanujte jen na povolených místech a v kempch.

10. Neničte přírodu a dodržujte pravidla slušného chování.

— Vojtěch Dušánek (7. C)

■ Stalo se

Hejbní kostrou

Ve středu **29. května** proběhla poprvé na naší škole akce **Hejbní kostrou**. Sportovní den určený pro žáky 2. stupně se i přes poněkud chladnější počasí vydařil a do různých disciplín se zapojili všichni žáci 6. až 9. tříd. Cíl – totiž zapojit i sportovně méně aktivní a méně nadané žáky – byl splněn. Organizátorem byl pan učitel Jan Pár. Jemu i všem účastníkům patří dík za vydařenou akci.

— red

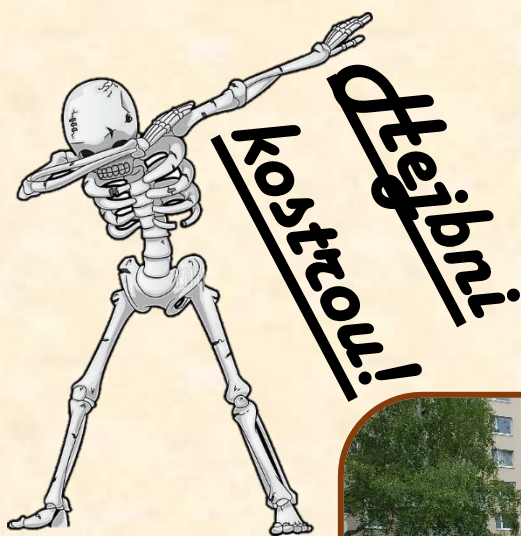
■ Jsme úspěšní

Hradecké sportovní hry mládeže – plavání

Dne **6. června** proběhly Hradecké sportovní hry mládeže, v disciplíně plavání. Naši žáci si vedli skvěle, a tak jsme obsadili **úžasné první místo!** Poděkování směřuje k našim plavcům. Za dívky to byly Anna Linhartová (6. B), Rozálie Kadlecová (7. A), Kristýna Sejkorová (7. A), Nela Bezdíčková (8. D), Tereza Těšitelová (9. B). Za chlapce Jonáš Bezdíček (5. C), David Gajdůšek (7. B), Ondřej Nohejl (7. D), Jan Frišman (9. A), David Fiala (9. A).

— red

■ Fotografie z akce...



REDAKCE ČASOPISU A KONTAKT



vedoucí redaktorka: Denisa Vítková (uč.) – **redaktoři:** Vojtěch Dušánek (7. C), Denis Groh (7. C), Matyáš Havránek (9. B), Tomáš Král (6. C), Daniel Kuklík (9. C), Tereza Lankašová (8. D), Lucie Melicharová (8. A), Nela Novosadová (6. C), Michal Petrevec (7. A), Adriana Petrušanská (9. C), Natálie Pokorná (8. B), Kevin Pražák (9. B), Milan Slezák (uč.)



mail: vitkova@zsshk.cz



poštovní adresa: Školní časopis *Školák*,
ZŠ Štefánikova 566, 500 11 Hradec Králové